

РЕШЕНИЕ

№ 9960

гр. София, 13.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11582** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Едноличният собственик на ЕТ „ТУДЖАРОФ-ВАЛЕНТИН ПАВЛОВ“ е оспорил с касационна жалба РЕШЕНИЕ № 3356/08.09.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94^{-ти} състав, постановено по НАХД № 2939/2025 г., с което е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 23-2400618/24.01.2025 г. С постановлението, на основание чл. 414, ал. 1 КТ на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лева, за това, че в качеството на работодател не е платил в установените срокове трудово възнаграждение за м. 04.2024 г. на В. С. И. – нарушение по чл. 128, т. 2 с.к.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, като са изложени същите възражения, обсъдени от районния съд. В съдебното заседание пред касационната инстанция касаторът е представляван от адвокат Й. Т., който: поддържа касационната жалба; представя заверено фото-копие на Решение № 4356/02.12.2025 г. на СРС, НО, 115^{-ти} състав, по НАХД № 2938/2025 г. между същите страни, без отбелязване и/или данни да е влязло в законна сила. Пояснява, че съдебното решение представя с оглед показанията на В. С. И., че е получила „абсолютно всички възнаграждения“.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Установената и проверена в съдебното следствие пред СРС фактическа обстановка е дала основание на въззивния съд, след извършен подробен анализ на гласните и писмени доказателства, и на възраженията на санкционираното лице да приеме, че: в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, АУАН и НП са издадени от компетентни органи; безспорно е установено, че дружеството е извършило вмененото му административно нарушение. Въззивното съдебно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния и не намира за нужно (арг. чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК) да ги повтаря и анализира.

Районният съд, противно на твърденията в жалбата е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, вкл. показанията на разпитаните свидетели, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Описаните в АУАН и в наказателното постановление факти и твърдения не са опровергани.

С разпоредбата на чл. 128, т. 2, вр. чл. 270, ал. 3 КТ е установено задължение за работодателя да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, като за неизпълнение на това задължение санкционната норма на чл. 414, ал. 1 с.к. предвижда налагане на имуществена санкция, каквато в случая е наложена в минималния размер от 1 500 лева. Касаторът не е представил доказателства, относно изплащане на начислено по ведомост за месец април, 2024 г. трудовото възнаграждение на В. Св. И., до изтичане на определения срок, както и към момента на извършване на повторната проверка, поради което е настъпило основанието за налагане на имуществената санкция. Представеното по настоящото дело фото-копие на Решение № 4356/02.12.2025 г. на СРС, НО, 115^{-ти} състав, по НАХД № 2938/2025 г. между същите страни, без отбелязване и/или данни да е влязло в законна сила не се отразява на правилността на процесното съдебно решение, по НАХД № 2939/2025 г. Това е така, защото макар страните да са същите, се касае за неизплатено трудово възнаграждение за друг период – м. 02.2024 г. Съдържанието на съдебното решение и на мотивите му не дават основание да бъде прието за действително твърдяното по настоящото дело от адвокат Т. признание на В. И. да е получила „абсолютно всички възнаграждения“.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 3356/08.09.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94^{-ти} състав, по НАХД № 2939/2025 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: